

По тия данни могатъ да се направятъ следнитѣ констатации:

При читалищата: а) разходитѣ за книги, списания и вестници сѫ въ тенденция за намаляване и въ градоветѣ, и въ селата и б) разходитѣ за представления, утра, народни четения и пр. сѫ въ тенденция за увеличение — въ градоветѣ и на слабо намаление, почти въ застой — въ селата. При кооперацийтѣ: разходитѣ за просвѣтна дейност и печатни произведения сѫ въ явна тенденция на намаление. Тѣзи тенденции продължаватъ сигурно и презъ периода 1933 год. до днесъ, за който ни липсватъ данни.

Следъ 1929 год. — редовнитѣ приход и на народнитѣ читалища сѫ спаднали: отъ 48 мил. лева презъ 1929 год. — на 34 мил. лева презъ 1932 год. Презъ следуемитѣ години това спадане сигурно е продължило. Особено силно сѫ спаднали при селскитѣ читалища приходитѣ отъ имоти: отъ 11,147,700 лева презъ 1929 год. — на 7,778,000 лева. Изключение правята приходитѣ отъ представленията, утра и пр. при градскитѣ читалища, които сѫ нараствали отъ 7,812,000 лв. презъ 1928 год. на 11,193,000 лв. презъ 1932 год. Въ тенденция на спадане сѫ приходитѣ отъ членски вноски: отъ 2,622,000 лв. презъ 1929 год. на 2,024,000 лв. презъ 1932 год., а днесъ въроятно, още по-мамко.

Горнитѣ данни не сѫ особено наасърдчителни по отношение културно-просвѣтното дѣло на читалищата и кооперацийтѣ. Тѣ заслужаватъ сериозно внимание отъ страна на съответнитѣ дейци.

По предназначение, цели и задачи народното читалище и народната кооперация, прочее, сѫ сродни и взаимно допълващи си организации и движения. Обстоятелствата налагатъ, обаче, и известна съгласуваност на дейностите имъ, за да могатъ да си взаимодействуватъ, подпомагатъ и взаимно импулсиратъ. Съчетани дейностите имъ, читалищата и кооперацийтѣ постепенно ще се изграждатъ въ общъ мощенъ факторъ за всестранно издигане на народнитѣ маси, обхващайки едновременно материалнитѣ и духовнитѣ имъ нужди и интереси. Ще се внесе тогава въ тѣхъ единство, рационализация, целесъобразност по-голѣма стабилност и ентузиазъмъ, като стопанскитѣ, социалнитѣ и общочовѣшкитѣ идеали на кооперацията станатъ пътеводна звезда и на читалищното дѣло. А тия идеали сѫ твърде възвишени и благородни — общо благосъстояние и щастие, сътрудничество и солидарност между всички, всеобщъ миръ и висока култура за общественитетъ маси. Това съгласуване се налага още и по съображение, че читалищнитѣ членове, по-съзнателни и по-интелигентни хора, въ по-голѣмата си част сѫ и кооператори, тѣй като читалищата сѫ въ градове и села, гдето непременно сѫществуватъ и кооперативни сдружения. Така координирано културно-просвѣтното движение, представлявано отъ народнитѣ читалища и кооперацийтѣ, ще може да се организира една поширака и системна дейност за освѣтяване и разчистване пътя на нашето стопанско, социално и национално развитие.

Време е вече да се постигне въ това отношение известно споразумение между читалищнитѣ и кооперативни дейци, което днесъ представлява една важна проблема.

Г. П. Минчевъ,

главенъ секретаръ на Съюза на Приятелите на Кооперацията.